

UITSpraak

SGIM 2018-024

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de

heer **A**, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen

zorgaanbieder de heer **C**, tandarts te B, hierna te noemen 'verweerder'.

Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt door het indienen van een op 21 mei 2018 ondertekend geschilformulier. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft dit geschilformulier op 23 mei 2018 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg op 21 juni 2018 ontvangen.
3. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft verweerder op 1 juni 2018, verzocht een verweerschrift in te dienen. Verweerder heeft hierop gereageerd bij e-mail van 25 juni 2018 aan de Geschilleninstantie Mondzorg.
4. Partijen zijn bij brief van 21 augustus 2018 uitgenodigd voor een hoorzitting op 10 augustus 2018.
5. De hoorzitting heeft op 7 september 2018 plaatsgevonden te Bunnik. Klager is ter zitting verschenen. Verweerder heeft op 25 juni en 21 augustus bericht niet ter zitting aanwezig te zullen zijn.

Het geschil

Klager verwijt verweerder - zakelijk weergegeven – dat de wortelkanaalbehandeling van element 37 niet goed werd uitgevoerd. Aan klager was beloofd dat de ontsteking verholpen zou worden. Dit is niet gebeurd. Ook werd nagelaten om nazorg, doorverwijzing naar een specialist, te geven. Klager vordert een nog nader te bepalen schadebedrag.

Op 11 augustus 2015 wendde klager zich tot organisatie D vanwege een ontstoken zenuw aan element 37. Verweerder is toen begonnen met een wortelkanaalbehandeling, met de bedoeling om deze op 18 augustus af te ronden.

De behandeling werd op 18 en 21 augustus 2015 voortgezet en nogmaals op 16 februari 2016 nadat verstandskies 38 was verwijderd. De behandeling kon telkens echter niet worden voltooid. Na deze datum heeft een collega tandarts van organisatie D geconstateerd dat zich een fistel had gevormd bij de 37 en geadviseerd het element te extraheren. Klager wilde dit echter niet.

Toen de vulling van element 37 afbrak meldde klager zich op 24 oktober 2016 opnieuw bij verweerder. Verweerder gaf aan dat de behandeling over gedaan moest worden. Omdat de kosten voor herbehandeling bij een endodontoloog voor rekening van klager zouden komen en herbehandeling door verweerder onder de garantie zou vallen, koos klager opnieuw voor behandeling door verweerder. Toen deze tijdens de behandelafpraak op 24 januari 2017 aangaf dat de kans bestond dat de herbehandeling niet ging slagen, zag klager alsnog af van behandeling. Element 37 is uiteindelijk getrokken.

Klager is van mening dat verweerder wel zijn best heeft gedaan en stelt ter zitting vooral organisatie D te verwijten dat de behandeling ondanks de belofte niet slaagde. Klager verwijt verweerder dat deze hem de indruk heeft gegeven dat hij de behandeling kon laten slagen. Klager bevestigt desgevraagd dat de mogelijkheid van extractie van element 37 voorafgaand en gedurende het behandelingstraject wel werd besproken. Klager wilde echter geen extractie, nu de indruk was gegeven dat de kans van slagen van de endodontische behandeling groot was.

Het verweer

Verweerder stelt in zijn verweerschrift dat klager zich op 11 augustus 2015 meldde met een heftige pijnklacht met cariës profunda in de 37 en een lastig gesitueerde 38. Alhoewel verweerder liever eerst element 38 verwijderd zag, is hij vanwege de pijn in overleg met klager een wortelkanaal-behandeling in de 37 gestart. Er is nooit beloofd dat de ontsteking verholpen kon worden en verweerder stelt dat altijd wordt gewezen op persisterende bacteriën en complicaties. Tijdens de behandeling bleek dat kanalen geoblitereerd waren en klager een kleine mondopening had en zijn kaken niet lang open kon houden. Er zijn drie kanalen gevonden, op lengte gevijld en gereinigd. De kanalen bleven echter ernstig ontstoken. In de twee vervolgbehandelingen lukte het verweerder niet om alle kanalen op lengte te vullen. Nadat de 38 was verwijderd, werd op 17 februari 2016 het mesiale kanaal wel op lengte gevuld maar het distale kanaal niet. Verweerder heeft klager gezegd dat als hij last kreeg, herbehandeling zou plaatsvinden onder garantie. Op 18 mei 2016 kwam klager terug een gevoeligheid van het tandvlees bij de 37. Verweerder heeft ook toen uitgelegd dat herbehandeling moest plaatsvinden of extractie gedaan moest worden. Beide onder garantie. Klager ondervond niet zoveel last en ging nadenken. Toen klager zich op 24 oktober 2016 meldde met een afgebroken vulling 37 werd opnieuw het advies van herbehandeling of extractie besproken. Deze behandelmogelijkheden, evenals feit dat herbehandeling door verweerder of extractie onder garantie zouden vallen, zijn nogmaals uitgebreid besproken op 23 november 2016. Nadat verweerder op 24 januari 2017 aangaf dat een garantie op succes bij herbehandeling niet kon worden gegeven heeft verweerder uiteindelijk toch gekozen voor herbehandeling door een endodontoloog.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die zijn aangesloten bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder als zorgaanbieder is aangesloten bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] en aldus via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan betrokkene en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Klager meent dat hem beloofd was dat de behandeling zou slagen. Verweerder daarentegen stelt dat de mogelijkheid van persisterende bacteriën en het optreden van complicaties altijd wordt besproken. Nu klager geen verdere onderbouwing heeft aangeleverd, kan de Geschilleninstantie Mondzorg niet vaststellen dat het slagen van de behandeling werd toegezegd. Evenmin is er sprake van onvoldoende nazorg. Deze klachtonderdelen slagen derhalve niet.

Voor wat betreft de uitvoering van de wortelkanaalbehandeling stelt de Geschilleninstantie Mondzorg vast dat deze van onvoldoende kwaliteit is geweest. Van meet af aan had aan verweerder duidelijk moeten zijn dat gezien de Ausgangssituatie de kans op een goed eindresultaat gering was. De staat van de kies was slecht - er was sprake van cariës tot op botniveau- terwijl verweerder patiëntgebonden factoren noemt die behandeling ernstig bemoeilijkten.

Bij de Geschilleninstantie Mondzorg bestaat de overtuiging dat klager de kies graag wilde behouden en deze wens ook heeft overgebracht aan verweerder. Verweerder had gezien de omstandigheden echter direct, of kort na aanvang van de behandeling, zijn professionele verantwoordelijkheid moeten nemen en moeten kiezen voor extractie van element 37. Nu verweerder heeft nagelaten om (ter zitting) zijn besluit tot het desondanks doorzetten van de wortelkanaalbehandeling voldoende te motiveren, oordeelt de Geschilleninstantie Mondzorg dat verweerder niet heeft gehandeld zoals in de gegeven omstandigheden van een redelijk bekwaam professional mocht worden verwacht. Het klachtonderdeel ter zake het niet goed uitvoeren van de behandeling is gegrond.

Nu klager in de voor behandeling van deze klacht beschikbare documentatie niet heeft aangegeven welke schadevergoeding hij vordert en het Reglement van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ambtshalve toewijzing van schadevergoeding niet toestaat, komt de Geschilleninstantie Mondzorg niet tot toewijzing van enig bedrag. Wel dient het door klager betaalde griffierecht te worden vergoed.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klacht gedeeltelijk gegrond is;
- de door klager gevorderde schadevergoeding wordt afgewezen, nu klager de aard en omvang van gevorderde schade niet kenbaar heeft gemaakt;
- het door klager betaalde bedrag aan griffierecht dient te worden gerestitueerd.

Aldus uitgebracht door:

Geschilleninstantie Mondzorg

7 september 2018